

ברוך הוא הפילו בעמק עד צנארו, וזרק חשך בפניו. עזא"ל שלא התחזק, הושיבו לפניו, וההאר לו החשך.

ובני העולם שיזודעים מוקומים, באים אליהם ומפלדים את בני האדם כבשפים ונחשים וקסמים. ואותם הרוי החשך נקראים בררי קדם. מה הטעם? משום שהחשך מקדים לאור, ומשום זה הרוי החשך נקראים בררי קדם. לבו ובלעם למדו מכם כבשפים, ותני מה שאמר בלאם, מן ארם יתני בלק מלך מואב מהררי קדם וגוו. בא וראה, בלעם היה משפט את עצמו מפקום זה, ואמר, נאם שמע אמרי אל וגוו. משום שעז"א ועזא"ל אומרים לאותם בני העולם מאותם דברים עליונים שידעו בתחללה למטה, ודברים מעולם הקדוש שהיו בו. זהו שבתו שמע אמרי אל. לא כתוב שומע קול אל, אלא אמרי אל, אותו אמריות שאומרים ממנה. מי שבאה מהשעור וושאלים אותו מאיפה אפה בא - אומר: מלשמע דברי הפלך הקדוש. כך נאם שמע אמרי אל. וידע דעת עליון, שהיה יודע בשעה שהדין פלו בעולם, ומכוון השעה בכשפיו.

אשר מחלוקת שדי ייחזה. מה זה מחלוקת שדי? אלא הם נפל וגלי עיניהם. ואלו הם עז"א ועזא"ל. נפל - זה עז"א, שהעימיקו הקדוש ברוך הוא בעמק החשך, והוא שוכב בעמק עד צנארו כמו שאמרנו, וחשך נזרק בפניו, ולבן בקריא נפל. נפל פעם אחת מהশמים, ונפל פעם אחרת אחרך כך בעמק החשך. עזא"ל - הוא גלי עיניהם, שהרי לא נזרק חשך עליון, שלא התחזק ולא הרגינו למעלתנו במו אותו שלם עלה. ובלעם קרא להם

בריך הוא, אתחחקף וארגיז כלפי מעלה, וקדושא בריך הוא אפילו ליה בעומק עד קדרליה, וזריק חשותא באנפוי. עזא"ל שלא אתחחקף, אותכיה גביה, ונחריר ליה חשותא. ובני עלמא דידען אתריהו, אתיין לגבייהו, ואולפין לון לבני נשא חרשין ונחשים וקסמין. ואינון טורי חשותא אקדים קדם. מי טעמא. בגין דחסובא אקדים לנהורא. ו בגין פה, טורי חשותא, בררי קדם אקריו. לבן ובלהם מניהו אוולפי חרשין. וחייבנו דאמר בלעם, מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם וגוו. מואב מהררי קדם וגוו.

הא חזי, בלעם היה קא משבח גרמיה מהאי אתר, ואמר נאם שומע אמרי אל וגוו. בגין דען"א ועזא"ל, אמרי לאינון בגין עלמא, מאילין מלין עלאין, דהו ידען בקדמיתא לעילא. ומשתעי מעולם קדישא דהו ביה, חדא הוא דכתיב שומע אמרי אל. שומע קול אל, לא כתיב, אלא אמרי אל, אינון אמרין דאמרי מניה. מאן דאתמי מפרקא, ושהלין ליה מאן את אני. אמר, מלמשמע מלין דמלבא קדישא. פה נאם שמע אמרי אל. ויודע דעת עליון, דהוה ידע שעתה דתלא דינה בעולם, ובמיון שעתא בחרשו.

אישר מחלוקת שדי ייחזה, מאן מחלוקת שדי. אלין אינון נפל וגלי עיניהם. ואلين אינון עז"א ועזא"ל. נפל: דיא עז"א, דא عمיק ליה קדשא בריך הוא בעומק חשותא, ויתיב בעומק עד קדרליה בדקאמון, וחשותא אזדרק באנפוי. ועל דיא אקרוי נפל. נפל זמן חדא מן שמייא, ונפל זמן אחרא, לבתר, בעומק דחסובא. עזא"ל: הוא גלי עיניהם, דיא לא אזדרק חשותא עלייה, שלא אתחחקף, ולא ארגיז לעילא